

Ps 86 (85) /wg BT wyd. 4/

¹ *Prośba. Dawidowy.*

Nakłoń swe ucho, wysłuchaj mnie, Panie,
bo jestem nędzny i ubogi.

² Strzeż mojego życia, bo jestem pobożny,
zbaw sługę Twego, który ufa Tobie.

Ty jesteś Bogiem moim,

³ Panie, zmiłuj się nade mną,
bo nieustannie wołam do Ciebie.

⁴ Rozraduj życie swego sługi,
bo ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

⁵ Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i pełen przebaczenia,
pełen łaskowości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

⁶ Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją
i zważ na głos mojej prośby!

⁷ Wołam do Ciebie w dniu mego utrapienia,
bo Ty mnie wysłuchujesz.

⁸ Nie ma wśród bogów równego Tobie, Panie,
ani czegoś takiego jak Twoje dzieło.

⁹ Przyjdą wszystkie ludy, które stworzyłeś,
i Tobie, Panie, pokłon oddadzą,
i będą sławiły Twe imię.

¹⁰ Boś Ty jest wielki i działasz cuda:
tylko Ty jesteś Bogiem.

¹¹ Naucz mię, Panie, Twej drogi,
bym postępował według Twojej prawdy;
skłoń moje serce ku bojaźni Twojego imienia!

¹² Będę Cię chwalił, Panie, mój Boże, z całego serca mojego
i na wieki będę sławił Twe imię,

¹³ bo wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie
i życie moje wyrwałeś z głębin Szeolu.

¹⁴ O Boże, pyszni przeciw mnie powstali
i zgrają gwałtowników czyha na me życie,
a nie mają względu na Ciebie.

¹⁵ Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym,
nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym.

¹⁶ Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną;
udziel Twej siły słudze swojemu
i ocal syna swej służebnicy!

¹⁷ Uczyni dla mnie znak - zapowiedź pomyślności,
ażeby ci, którzy mnie nienawidzą, ujrzeni ze wstydem,
żeś Ty, Panie, mi pomógł i pocieszył mnie.

Strzeż mojego życia. Psalmista wołając do Boga o ratunek, określa siebie jako nędznego i ubogiego, pobożnego i sługę Pana, ufającego Mu we wszystkim. Czy tak mógł siebie nazwać król Dawid, któremu Ps 86 jest przypisany? Tak, z pewnością tak, ponieważ wobec Boga takim może poczuć się każdy człowiek, który uznaje swoją kruchość i nadzieję pokładaną w mocy Boga. W błaganiu przechodzi się od prośby o wysłuchanie (w.1) do wezwań o wybawienie: „strzeż mojego życia”, „zbaw sługę Twego”, „zmiłuj się nade mną”, „rozraduj moje życie” (ww.2-4).

Ty Panie jesteś dobry i pełen przebaczenia! W drugiej części psalmu uwaga modlącego skierowana jest bardziej na podkreślenie przymiotów Boga. Psalmista wysławia Go jako dobrego i miłosiernego („pełnego przebaczenia”), łaskawego wobec proszących (w.5), swoim majestatem i dziełami przewyższającego innych bogów (ww.8.10), stwórcę i władca wszystkich ludów (w.9). Uwielbienie Boga płynie z wdzięczności dla Tego, który uratował życie psalmisty (w.13). Wyrazem mądrej wdzięczności jest życie zgodne z prawdą i w Bożej bojaźni.

Udziel Twej siły słudze swojemu. Ponownie pod koniec psalmu powracają wezwania o Bożą pomoc, prawdopodobnie już w innej sytuacji. Także w tej modlitwie, zanim wypowiedziane zostanie błaganie, psalmista wysławia przymioty Boga: „Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym łaskawym, nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym” (w.15). A wychwalając oczekuje, że ponownie Pan ocali jego życie z rąk nieprzyjaciół.

Panie Boże, bez Twojej pomocy nie jesteśmy zdolni bezpiecznie przeżyć choćby jednego dnia, lecz ufamy, że Ty w swym miłosierdziu nie pozostawiasz nas samych na drodze życia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv